

Sygn. akt II K 1042/13 (1 Ds. 551/13)

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Wrocław, dnia 17 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kochan

Protokolant: Magdalena Wujda

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia - Śródmieście

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 12 lutego oraz 10 marca 2014 r. we Wrocławiu sprawy:

K. P. (K. P.)

córki J. i L.

urodzonej (...) we W.,

PESEL (...)

oskarżonej o to, że:

I. w dniu 12 lutego 2013 r. we W. dokonała kradzieży dowodu osobistego i prawa jazdy K. W. (1), poprzez wyciągnięcie ich z portfela wymienionej znajdującego się w otwartej szafce pracowniczej w budynku (...) z siedzibą we W. ul. (...), czym działała na szkodę K. W. (1),

tj. o czyn. z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

II. w dniu 14 stycznia 2013 r. we W. dokonała kradzieży dowodu osobistego A. F., poprzez wyciągnięcie go z portfela wymienionej znajdującego się w otwartej szafce pracowniczej w budynku (...) z siedzibą we W. ul. (...), czym działała na szkodę A. F.,

tj. o czyn. z art. 275 § 1 k.k.;

III. w dniu 16 stycznia 2013 r. we W. dokonała kradzieży dowodu osobistego i karty kredytowej (...) Bank (...) S.A. E. J. (1), poprzez wyciągnięcie ich z portfela wymienionej znajdującego się w otwartej szafce pracowniczej w budynku (...) z siedzibą we W. ul. (...), czym działała na szkodę E. J. (1),

tj. o czyn. z art. 275 § 1 k.k. i art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

IV. w dniu 22 stycznia 2013 r. we W. dokonała kradzieży dowodu osobistego i prawa jazdy K. K. (1), poprzez wyciągnięcie ich z portfela wymienionej znajdującego się w otwartej szafce pracowniczej w budynku (...) z siedzibą we W. ul. (...), czym działała na szkodę K. K. (1),

tj. o czyn. z art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

V. w dniu 12 lutego 2013 r. we W. usiłowała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1700 zł firmę (...) w ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym i prawem jazdy K. W. (1) dokonała rejestracji karty SIM na dane K. W. (1) w salonie operatora (...) podrabiając podpis wymienionej na karcie rejestracyjnej karty SIM nr (...) i następnie posługując się tą kartą SIM

usiłowała zawrzeć umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci P. na zasadzie przeniesienia numeru telefonicznego przypisanego do wymienionej karty SIM, poprzez zgłoszenie fałszywych danych osobowych, czym wprowadziła w błąd pracownika operatora i zamierzała wyłudzić usługi telekomunikacyjne, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła, ponieważ została zatrzymana przez Policję, czym działała na szkodę (...) sp. z o.o.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

VI. w dniu 22 stycznia 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1785,97 zł (...) sp. z o.o. w ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym i prawem jazdy K. K. (1)zawarła na jej dane umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci P. podrabiając przy tym jej podpis na umowie i na tej podstawie uzyskała w promocji telefon komórkowy marki S. (...)A., czym działała na szkodę (...) Sp. z o.o.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

VII. w dniu 24 stycznia 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1785,97 zł (...) Sp. z o.o. w ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym i prawem jazdy K. K. (1)zawarła na jej dane umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci P. podrabiając przy tym jej podpis na umowie i na tej podstawie uzyskała w promocji telefon komórkowy marki Samsung G. (...)A., czym działała na szkodę (...) Sp. z o.o.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

VIII. w dniu 14 stycznia 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1122,71 zł (...) sp. z o.o. w ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym A. F. zawarła na jej dane umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci P. podrabiając przy tym jej podpis na umowie i na tej podstawie uzyskała w promocji telefon komórkowy marki H. (...), czym działała na szkodę (...) Sp. z o.o.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

IX. w dniu 19 stycznia 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1123,07 zł (...) Sp. z o.o. w ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym A. F. zawarła na jej dane umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci P. podrabiając przy tym jej podpis na umowie i na tej podstawie uzyskała w promocji telefon komórkowy marki S. (...), czym działała na szkodę (...) sp. z o.o.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

X. w dniu 16 stycznia 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1571,86 zł (...) Sp. z o.o. w ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym E. J. (1)zawarła na jej dane umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci P. podrabiając przy tym jej podpis na umowie i na tej podstawie uzyskała w promocji telefon komórkowy marki S. (...)A., czym działała na szkodę (...) sp. z o.o.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XI. w dniu 16 stycznia 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1572,81 zł (...) Sp. z o.o. w ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym E. J. (1)zawarła na jej dane umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci P. podrabiając przy tym jej podpis na umowie i na tej podstawie uzyskała w promocji telefon komórkowy marki S. (...)A., czym działała na szkodę (...) sp. z o.o.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XII. w dniu 4 lutego 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 225,37 (...) Bank (...) S.A. w ten sposób, że posługując się wcześniej skradzioną kartą kredytową banku (...) S.A.O numerze (...)*****(...)wydaną na dane E. J. (1) dokonała przy użyciu danych z ww. karty bezprawnej płatności przez internet w C. W.W.PL w ww kwiecie, czym działała na szkodę E. J. (1),

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XIII. w dniu 30 stycznia 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2433,42 zł (...) Bank S.A. w ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym K. K. (1) zawarła na jej dane umowę o kredyt na zakup towarów i usług nr (...) w sklepie (...) podrabiając przy tym jej podpis na umowie, poświadczając tym samym nieprawdę, co do swojej tożsamości oraz podpisując na tej umowie nierzetelne oświadczenie, uzyskała na tej podstawie w sklepie (...) z siedzibą W., Pl. (...) w promocji telefon komórkowy marki S. (...), czym działała na szkodę (...) Bank S.A.,

tj. o czyn z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XIV. w dniu 23 stycznia 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2151,09 zł (...) Finanse S.A. w ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym K. K. (1) zawarła na jej dane umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na zakup towaru w sklepie (...) sp. z o.o. z siedzibą W., Al. (...), podrabiając przy tym jej podpis na ww. umowie, czym działała na szkodę (...) Finanse S.A.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XV. w dniu 26 stycznia 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1922,83 zł (...) Finanse S.A. w ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym K. K. (1) zawarła na jej dane umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na zakup towaru w sklepie (...) sp. z o.o. z siedzibą W., Plac (...), podrabiając przy tym jej podpis na ww. umowie, czym działała na szkodę (...) Finanse S.A. ,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XVI. w dniu 29 stycznia 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2825,00 zł (...) Finanse S.A. w ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym K. K. (1) zawarła na jej dane umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na zakup towaru w sklepie (...) sp z o.o. z siedzibą W., Al. (...), podrabiając przy tym jej podpis na ww. umowie , czym działała na szkodę (...) Finanse S.A.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XVII. w dniu 8 lutego 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2560,40 zł (...) Finanse S.A. w ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym A. F. zawarła na jej dane umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na zakup towaru w sklepie (...) sp. z o.o. z siedzibą W., ul. (...), podrabiając przy tym jej podpis na ww. umowie, czym działała na szkodę (...) Finanse S.A.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

XVIII. w bliżej nieokreślonym miejscu i czasie we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w nieustalanej kwocie (...) S.A. W ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym E. J. (1) zawarła na jej dane umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci T-M., podrabiając przy tym jej podpis na ww umowie, czym działała na szkodę (...) S.A.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

* * *

I. uznaje K. P. za winną tego, że w dniu 14 stycznia 2013 r. we W.z szafki pracowniczej w budynku (...) Sp. z o.o. dokonała kradzieży dowodu osobistego A. F. (1), a następnie posługując się skradzionym dokumentem i podrabiając jej podpis doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1122,74 zł spółkę (...) Sp. z o.o., w ten sposób, że zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci P.o nr (...)i uzyskała telefon komórkowy marki S. (...), tj. za winną czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k., 275 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 3 k.k. wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje K. P. za winną tego, że w dniu 16 stycznia 2013 r. we W.z szafki pracowniczej w budynku (...) Sp. z o.o. dokonała kradzieży dowodu osobistego i karty kredytowej (...) S. A. należących do E. J. (1), a następnie posługując się skradzionym dokumentem i podrabiając jej podpis doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1571,86 zł spółkę (...) Sp. z o.o., w ten sposób, że zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci P.o nr (...)i uzyskała telefon komórkowy marki S. (...), tj. za winną czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k., 275 § 1 k.k., 278 § 5 k.k. w związku z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 3 k.k. wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. uznaje K. P. za winną tego, że w dniu 22 stycznia 2013 r. we W.z szafki pracowniczej w budynku (...) Sp. z o.o. dokonała kradzieży dowodu osobistego i prawa jazdy K. K. (1), a następnie posługując się skradzionym dokumentem i podrabiając jej podpis doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1785,97 zł spółkę (...) Sp. z o.o., w ten sposób, że zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci P.o nr (...)i uzyskała telefon komórkowy marki S. (...)A., tj. za winną czynu z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k., 275 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 3 k.k. wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. uznaje K. P. za winną tego, że w dniu 12 lutego 2013 r. we W.z szafki pracowniczej w budynku (...) Sp. z o.o. dokonała kradzieży dowodu osobistego i prawa jazdy K. W. (1), a następnie posługując się skradzionymi dokumentami usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1700 zł Spółkę (...)Sp. z o.o., w ten sposób, że zarejestrowała kartę SIM na K. W. (1)w salonie operatora sieci P. (...), podrobiła jej podpis na karcie rejestracyjnej karty SIM nr (...), a następnie usiłowała zawrzeć umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci P. poprzez przeniesienie numeru telefonicznego przypisanego do karty SIM, zgłaszając nieprawdziwe dane osobowe, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła, ponieważ została zatrzymana przez Policję, tj. za winną czynu z art. 13 § 1 k.k. w związku z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k., 275 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 3 k.k. wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. uznaje K. P. za winną czynów opisanych w pkt VII, IX, XI, XVIII w części wstępnej wyroku, przyjmując że stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k., tj. za winną czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 3 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. uznaje K. P. za winną czynów opisanych w pkt XIV, XV, XVI, XVII w części wstępnej wyroku, przyjmując że stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k., tj. za winną czynów z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 3 k.k. wymierza jej karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. uznaje K. P. za winną czynu opisanego w pkt XIII w części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w związku z art. 11 § k.k. i za to na podstawie 297 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 3 k.k. wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. uznaje K. P. za winną czynu opisanego w pkt XII w części wstępnej wyroku, to jest przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i 278 § 5 k.k. w związku z art. 278 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 3 k.k. wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. łączy orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonej karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

X. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonej wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 4 (czterech) lat próby;

XI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności w przypadku jej zarządzenia zalicza oskarżonej okres zatrzymania w dniu 12 lutego 2013 r.;

XII. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie Drz poz. 1-15 (k. 232) i zarządza ich pozostawienie w aktach sprawy;

XIII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżoną do powstrzymywania się od używania środków odurzających;

XIV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę przez oskarżoną na rzecz:

- (...) Sp. z o.o. w W.kwoty (...),39 (osiem tysięcy dziewięćset sześćdziesiąt dwa 39/100) zł;

(...) Bank S. A. we W. (...),42 (dwa tysiące czterysta trzydzieści trzy 42/100) zł;

- (...) S. A. we W. 9459,32 zł (dziewięć tysięcy czterysta pięćdziesiąt dziewięć 32/100) zł;

XV. na podstawie art. 73 § 1 k.k. oddaje oskarżoną w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

XVI. na podstawie art. 627 k.p.k. i 624 k.p.k. oraz art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej koszty sądowe w wysokości 400 zł, zwalniając od zapłaty pozostałej kwoty oraz od wniesienia opłaty.

II K 1042/13 (1 Ds. 551/13)

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona K. P. pracowała w (...) Sp. z o.o. jako inspektor. Z uwagi na to, że zaszła w ciążę, przebywała na zwolnieniu lekarskim. Przychodziła jednak do (...) Sp. z o.o. pod pozorem konieczności zanieśienia dokumentów.

W miejscu pracy znajdowały się szafki pracowników, w których przechowywali oni swoje rzeczy osobiste na czas świadczenia pracy.

Chronologia zdarzeń przedstawia się następująco:

W dniu 14 stycznia 2013 r. (w poniedziałek) z szafki pracowniczej należącej do A. F. oskarżona dokonała kradzieży jej dowodu osobistego. Następnie udała się do punktu sprzedaży (...)i posługując się skradzionym dokumentem oraz podrabiając podpis A. F. zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...)o nr (...). Uzyskała w ten sposób telefon komórkowy marki S. (...), czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1122,74 zł spółkę (...) Sp. z o.o.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka A. F. – k.25-27,57-59,111-112,387-388

umowa – k. 64, 203-227

zeznania świadka W. B. - k. 200-202

Dwa dni później, tj. 16 stycznia 2013 r. (środa) K. P. z szafki pracowniczej w tym samym budynku (...) Sp. z o.o. dokonała kradzieży dowodu osobistego i karty kredytowej (...) S. A. należących do E. J. (1). Następnie udała się do punktu sprzedaży (...)i posługując się skradzionym dokumentem oraz podrabiając podpis E. J. (1) podpisała umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...)o nr (...). Uzyskała w ten sposób telefon komórkowy marki S. (...), czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1571,86 zł spółkę (...) Sp. z o.o.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka E. J. – k.28-30,65-66,120-121,388-389

umowa – k. 70-73, k. 203-227

zeznania świadka W. B. - k. 200-202

W tym samym dniu posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym E. J. (1) i podrabiając jej podpis, zawarła na jej dane umowę nr (...)o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...). Na tej podstawie uzyskała w promocji telefon komórkowy marki S. (...)A., czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1572,81 zł (...) Sp. z o.o.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka E. J. – k.28-30,65-66,120-121,388-389

umowa – k. 67-69, 203-227

zeznania świadka W. B. - k. 200-202

W dniu 19 stycznia 2013 r. (sobota) we W., posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym A. F. i podrabiając jej podpis, zawarła na jej dane umowę nr (...)o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...). Na tej podstawie uzyskała w promocji telefon komórkowy marki S. (...), czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1123,07 zł (...) Sp. z o.o.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka A. F. – k.25-27,57-59,111-112,387-388

dokument – k. 60-63

umowy z „(...)” ((...)) – k. 203-227

zeznania świadka W. B. - k. 200-202

W kolejny wtorek, tj. 22 stycznia 2013 r. we W. z szafki pracowniczej w budynku (...) Sp. z o.o. dokonała kradzieży dowodu osobistego i prawa jazdy K. K. (1). Następnie udała się do punktu sprzedaży (...) na terenie marketu (...) i posługując się skradzionym dokumentem oraz podrabiając podpis K. K. (1) zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) o nr (...). W ten sposób uzyskała telefon komórkowy marki S. (...) A., czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1785,97 zł spółkę (...) Sp. z o.o.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka K. K. - k. 32-34, 45-47, 103-104, 115-116, 389-391

umowa - k. 51-54, 203-227

zeznania świadka W. B. - k. 200-202

Następnego dnia, tj. 23 stycznia 2013 r. we W., posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym K. K. (1) i podrabiając jej podpis, zawarła na jej dane z (...) Finanse S.A. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na zakup towaru w sklepie (...) sp. z o.o. z siedzibą W., Al. (...), czym doprowadziła (...) Finanse S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2151, 09 zł.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka K. K. - k. 32-34, 45-47, 103-104, 115-116, 389-391

zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa - k. 148-150

umowy pożyczki gotówkowej – k. 151-155, 158-170

zeznania świadka P. S. – k. 195-197

Kolejnego dnia, tj. 24 stycznia 2013 r. we W., na terenie marketu (...) posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym i prawem jazdy K. K. (1) oraz podrabiając jej podpis, zawarła na jej dane umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...). Na tej podstawie uzyskała w promocji telefon komórkowy marki S. (...) G. (...) A., czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1785,97 zł (...) Sp. z o.o.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka K. K. - k. 32-34, 45-47, 103-104, 115-116, 389-391

dokumenty – k. 48-50

umowy z „(...)” ((...)) – k. 203-227

zeznania świadka W. B. - k. 200-202

Dwa dni później, w dniu 26 stycznia 2013 r. we W., ponownie posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym K. K. (1) i podrabiając jej podpis, zawarła na jej dane z (...) Finanse S.A. umowę pożyczki gotówkowej nr (...)

na zakup towaru w sklepie (...) sp. z o.o. z siedzibą W., Plac (...), czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1922,83 zł (...) Finanse S.A.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka K. K. - k.32-34,45-47,103-104,115-116,389-391

zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa - k. 148-150

umowy pożyczki gotówkowej – k. 151-155, 158-170

zeznania świadka P. S. – k. 195-197

Trzy dni później, tj. w dniu 29 stycznia 2013 r. we W., ponownie posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym K. K. (1) i podrabiając jej podpis, zawarła na jej dane z (...) Finanse S.A. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na zakup towaru w sklepie (...) sp z o.o. z siedzibą W., Al. (...), czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2825,00 zł (...) Finanse S.A.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka K. K. - k.32-34,45-47,103-104,115-116,389-391

zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa - k. 148-150

umowy pożyczki gotówkowej – k. 151-155, 158-170

zeznania świadka P. S. – k. 195-197

Następnego dnia, tj. w dniu 30 stycznia 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2433,42 zł (...) Bank S.A. w ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym K. K. (1) i podrabiając jej podpis, zawarła na jej dane umowę o kredyt na zakup towarów i usług nr (...) w sklepie (...) z siedzibą W., pl. (...). Uzyskała w ten sposób w promocji telefon komórkowy marki S. (...).

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka K. K. - k.32-34,45-47,103-104,115-116,389-391

wezwanie - k. 106

zawiadomienie o przestępstwie – k. 135

umowa o kredyt – k. 138-140

umowa na zakup telefonu – k. 141

zeznania świadka T. T. – k. 145

W kolejny poniedziałek, tj. w dniu 4 lutego 2013 r. we W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 225,37 (...) Bank (...) S.A. w ten sposób, że posługując się wcześniej

skradzioną kartą kredytową banku (...) S.A. o numerze (...)***** (...) wydaną E. J. (1), dokonała za pomocą tej karty bezprawnej płatności przez Internet w Centertel Wirtualny W. PL.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka E. J. – k.28-30,65-66,120-121,388-389

dowód szczegóły transakcji – k. 74

zeznania świadka M. M. - k. 242

W piątek, w dniu 8 lutego 2013 r. we W., posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym A. F. i podrabiając jej podpis, zawarła na jej dane z (...) Finanse S.A. umowę pożyczki gotówkowej (...) na zakup towaru w sklepie (...) sp. z o.o. z siedzibą W., ul. (...), czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2560,40 zł (...) Finanse S.A.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka A. F. – k.25-27,57-59,111-112,387-388

zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa - k. 148-150

umowy pożyczki gotówkowej – k. 151-155, 158-170

zeznania świadka P. S. – k. 195-197

W celu osiągnięcia korzyści majątkowej oskarżona doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem również (...) S.A. W ten sposób, że posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym E. J. (1) zawarła na jej dane umowę nr (...) o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci T-M., podrabiając przy tym jej podpis na ww. umowie, czym działała na szkodę (...) S.A.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka E. J. – k.28-30,65-66,120-121,388-389

zeznania świadka J. K. - k.243-244

umowa z T M. i pisma od operatora – k. 247-264

W dniu 12 lutego 2013 r., we wtorek, z szafki pracowniczej w budynku (...) Sp. z o.o.dokonała kradzieży dowodu osobistego i prawa jazdy K. W. (1). Posługując się skradzionymi dokumentami zarejestrowała kartę SIM na K. W. (1)w salonie operatora sieci (...), podrobiła jej podpis na karcie rejestracyjnej karty SIM nr (...), a następnie usiłowała zawrzeć umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...)w Pasażu (...)poprzez przeniesienie numeru telefonicznego przypisanego do karty SIM, zgłaszając nieprawdziwe dane osobowe, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła, ponieważ została zatrzymana przez Policję. W ten sposób usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1700 zł Spółkę (...) Sp. z o.o.

Przy oskarżonej zatrzymano kartę rejestracyjną i kartę SIM.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka K. W. – k. 17-19, 391

zeznania świadka S. P. – k.36-38

zeznania świadka D. N. – k 12-15

zeznania świadka W. B. - k. 200-202 ,

protokół przeszukania – k. 8

karta rejestracyjna (...) – k. 10

umowy z „(...)” (...) – k. 203-227

K. P. była dwukrotnie badana przez biegłych psychiatrów. Nie stwierdzili oni istnienia warunków z art. 31 § 1 lub § 2 k.k.

Oskarżona (ur. 1986) ma wykształcenie średnie, obecnie przebywa na zasiłku macierzyńskim, jest mężatką, ma dwoje dzieci. Obecnie mieszka w W.. Upřednio nie była karana, obecnie poddana jest terapii i leczeniu w W..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonej – k. 96-99, 283-285, 385-387

zeznania świadka P. P. – k. 96

opinia psychiatryczna – k. 289-297, 403-405

zaświadczenie z (...) k. 100

dane o karalności – k. 301

zaświadczenie (...) w W. - k. 282, 286

historia choroby – k. 379-383

karta informacyjna ze szpitala – k. 400-401

Stan faktyczny nie budzi żadnych wątpliwości. Wyjaśnienia oskarżonej i zeznania świadków poparte dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy pozwalają na ustalenie faktów i ułożenie ciągu zdarzeń.

Wyjaśnienia oskarżonej i zeznania świadków w sprawie są wiarygodne, gdy są relacją o czynach (in meriti), nie brał natomiast Sąd pod uwagę ocen tych osób, interpretacji prawnych, przypuszczeń i opinii o sprawie.

W **postępowaniu przygotowawczym** oskarżona była dwukrotnie przesłuchiwana: każdorazowo przyznała się do winy w całości i odmówiła składania wyjaśnień.

W **postępowaniu przed Sądem** oskarżona przyznała się do winy i złożyła wyjaśnienia. Podawała w nich, że powodem, dla którego wszystko się wydarzyło, było jej uzależnienie od heroiny, z którym – jak wyjaśniła, boryka się od 14 roku życia. Wróciła do nałogu, ponieważ była „samotna, niezrozumiana. Mąż pracował w nocy, w dzień spał, a

potem gdzieś wychodził”. Obecnie oskarżona od maja 2013 r. przebywa na terapii w W.. Nie przyjmuje środków i nie jest na terapii zastępczej. Heroinę paliła.

Oskarżona silnie subiektywizowała przeżycia, zwłaszcza wtedy, gdy mowa była o uczuciach: osamotnieniu i niezrozumieniu. Opisując zachowanie tempore criminis oskarżona wskazywała, że nie była w stanie dojść do samochodu, by w tajemnicy przed mężem zażyć kolejną dawkę. Cały czas wymiotowała, kaszłała, miała bóle głowy jak przy mocnej migrenie, a także ból mięśni i stawów. Nie można było z nią nawet normalnie rozmawiać (jak wynika ze sprawy, mąż i koleżanki tego nie zauważyli). Odnosząc się do czynów podała, że poszła do pracy „w celu zabrania jakichś rzeczy ze swojej szafki. Natknęłam się na otwartą szafkę i pomyślałam, że mogłabym użyć czyjegoś dowodu osobistego, by zdobyć pieniądze”. Podchodziła do salonu (...), przedstawiała się na nie swój dowód osobisty i „nie było żadnych podejrzeń, że to nie mój dowód. Nawet udzielano mi dyskretnie rad, jak zrobić bym nie musiała przedstawiać zaświadczenia o zarobkach. Poradzono mi, żebym kupiła starter w (...), a potem zgłosiła do (...) przeniesienie numeru i wystarczył tylko dowód osobisty. Starter kosztował 5 zł”. Jak podała, że sprzęt, który otrzymywała, sprzedawała w lombardach za 50% wartości tego sprzętu. Dokumenty wyrzucała.

W dniu 12 lutego posłużyła się dokumentem K. W. (1). Wtedy po raz pierwszy operator zanegował prawdziwość dokumentu. W salonie doszło do zatrzymania jej przez Policję.

Świadek A. F. (3)(obecnie D.) opowiedziała, że gdy zginęły jej dokumenty, myślała, że je zgubiła, więc zajęła się wyrabianiem nowych. Od koleżanek z pracy dowiedziała się, że w tym samym czasie im też zginęły dokumenty. Zgłosiły to kierownikowi zmiany. Następnego dnia znów doszło do kradzieży. Ponieważ telefon świadka działał w sieci (...), dowiedziała się, że widnieją na nią jeszcze dwa inne numery telefonów z zerwaną umową i niedokonanymi płatnościami. Dwa tygodnie później pojawił się pan z (...), który szukał świadka i jej koleżanek, ponieważ – jak się okazało – nie opłacały kredytu bankowego. Wspólnie z koleżankami zgłosiły sprawę na policję.

Świadek E. J. (1) zeznała, że na początku zorientowała się, że zginęła jej karta kredytowa. Myślała, że ją zgubiła, ale okazało się, że były nią dokonywane jakieś płatności. Później zorientowała się, że nie ma też dowodu osobistego: „Potem z trzema koleżankami zgadałyśmy się, że żadna z nas nie ma dowodu osobistego. Wspólnym mianownikiem była praca”. Gdy zgłosiły to kierownikowi, to na drugi dzień okazało się, że K. P. została złapana na gorącym uczynku i się wszystko wyjaśniło. Świadek otrzymała pismo od T-M., że w przypadku braku płatności, sprawa zostanie skierowana na drogę postępowania egzekucyjnego. Powiadomiła więc operatora, że sprawa jest przedmiotem postępowania karnego.

Świadek K. K. (1) podobnie jak koleżanki, myślała, że zgubiła dokumenty, ale potem okazało się „że K. P. je ukradła”. Po każdym kolejnym zgłoszeniu świadek chodziła na policję przedstawiać kolejne umowy. Jak sobie przypominała, w tamtym czasie kasyno otwierane było o godzinie 14:00, a świadkowie zaczynali pracę od 13:15 „K. zawsze przychodziła zanim pracownicy przychodzili do pracy i nie zgłaszała tego kierownictwu”. Opisała także ewentualne źródło dowodowe nagranie z monitoringu, na którym uwieczniono oskarżoną. Nie zostało ono pobrane przez policję. Pytana na okoliczność, czy zauważyła jakieś nietypowe zachowanie oskarżonej, podała: „Absolutnie nie było widać, żeby się z nią coś działo. Nikt nie podejrzewał, by coś mogła ukraść, a tym bardziej jej przyjaciółka - A. F. (4). Ja pracowałam z nią kilka lat, nigdy nic nie wskazywało na to, aby była czynną narkomanką, albo żeby potrzebowała pieniędzy, zwłaszcza, że z mężem posiadali markowe rzeczy”.

Odnosząc się do rozmowy telefonicznej z mężem oskarżonej podała, że „mąż K. nie mówił o uzależnieniu ani o innych problemach. Ja rozmawiałam z nim raz, telefonicznie. W moim odczuciu chciał wybadać, co my wiemy. Prosiłam, żeby ustalił, gdzie są jeszcze zawarte umowy, żeby nam to wszystko przyspieszyło. Obiecał, że to robi, ale od tamtej pory już nigdy nie odebrał ode mnie telefonu”. Powiedział natomiast, że oferuje pomoc prawnika. Świadek uznała to za niedorzeczne. Wiadomo jej, że „do każdej z nas wysłał takiego samego sms-a”.

Świadek K. W. (1) zeznała, że nie zorientowała się, że dokumenty jej zniknęły. Policja przyjechała do pracy, została wezwana do biura, funkcjonariusz zapytał, czy jej coś zginęło, „powiedział też, że osoba, która została zatrzymana z

moimi dokumentami powiedziała, że ma je ode mnie”. Później dyrektor pozwolił jej pojechać na przesłuchanie na policję. Na miejscu pokazano jej umowy, które zostały podpisane nie przez świadka, lecz zawarte zostały na jej dane.

W tym stanie rzeczy nie było konieczności mnożenia dowodów wobec jednoznacznego stanu faktycznego.

Z uwagi na zgodny wniosek stron Sąd na podstawie art. 392 § 2 k.p.k. odczytał zeznania świadków: D. N. (2) k. 12-15, S. P. (2) k. 36-38, T. T. (2) k. 145, W. B. (2) k. 200-202, M. M. (2) k. 1, J. K. (2) k. 243-244 albowiem bezpośrednie przeprowadzenie dowodu nie było niezbędne, a żadna ze stron się temu nie sprzeciwiała.

Zeznania świadka P. P. (2) nie wniosły wiele do sprawy, jeśli wziąć pod uwagę relację o zdarzeniach. De facto nie ma on żadnej wiedzy co do czynów popełnionych przez żonę. Jak wprost zeznał przed Sądem: „do nocy lutowej zeszłego roku nic mi nie było wiadomo o sprawie. W noc przed chorobą mego dziecka wyszły na jaw sprawy, o których nie miałem pojęcia”. Właściwie po przyjeździe na komisariat zdał sobie sprawę, że coś się z żoną działo. Wprawdzie jednocześnie wskazywał, że domyślał się, ale jej zachowanie tłumaczył ciążą. Postanowił zrobić żonie test z moczu na przełomie stycznia i lutego. Test wyszedł pozytywnie, ale później dowiedział się od żony, że test był oszukany, bo zawartość pudełka została podmieniona. Test leżał w domu „dla postraszenia żony, on jawnie leżał na półce”.

Dzwonił do pokrzywdzonych i najął prawnika, żeby nie było problemów finansowych: „Chciałem żeby konsekwencje związane z działaniem żony były w jakiś sposób załagodzone”. Podał również, że sytuacja finansowa małżonków „była niezmienna, pozwalala ona na pełną stabilizację. Wcześniej żona okradała nas, więc tym razem z zewnątrz chciała zdobyć pieniądze na narkotyki”. Nie mieli jednak problemów finansowych.

Odnosząc się do motywacji oskarżonej świadek podzielił się następującymi przemyśleniami: „Dawała mi do zrozumienia, że jest samotna. Ja dużo pracowałem, dużo wychodziłem”. Jak podał, „12 lutego żona powiedziała mi, że zabrakło jej bliskości, że czuła się bardzo samotna”. Zmienność nastroju zrzucał na karb ciąży. W tym czasie mógł jednak z żoną rozmawiać: „Czasami wydawała się oteępiała, ale można było z nią rozmawiać. Zdarzało jej się spać więcej. Opieka nad starszą córką, kwestie domowe były zrzucane na mnie”. Oskarżona nie pracowała, opiekowała się dzieckiem, w opiece pomagali też rodzice. Zeznał także że nie zaobserwował „odbiegających zachowań żony, ponieważ mijaliśmy się, była poddenerwowana”. Świadek nie zauważył u żony żadnych nowych telefonów, umów, dokumentów.

Świadek D. N. (2) to pracownik w punkcie (...) w Pasażu (...) o wątpliwościach co do tego, czy osoba, która widniała na fotografii to oskarżona, która dokumenty te przedstawił jako swoje.

Świadek S. P. (3) pamiętał klientkę, która kupiła starter prepaid w sieci (...) i zażyczyła sobie rejestracji na nazwisko K. W. (1).

T. T. (2) to pracownik banku (...), który zdał relacje o umowie zawartej przez oskarżoną z bankiem.

P. S. (2) to pracownik L. F., który zeznał o umowach zawartej przez oskarżoną z bankiem na obce dane.

Zeznania świadka W. B. (2) dotyczą szczegółów transakcji z (...) (sieć (...)). Świadek bardzo szczegółowo opisał miejsca, czas i warunki zawierania transakcji, procedury, jakich wymaga (...) od swoich współpracowników. Objął także mechanizm promocji i sposób wyceny szkody.

Zeznania świadka M. M. (2) dotyczą wyłącznie informacji o zastrzeżeniu karty (...).

Zeznania świadka J. K. (2) to relacja o zawarciu umowy z T-M. przez osobę o danych E. J. (1).

Sąd dał wiarę świadkom. Ich relacje potwierdzają dokumenty oraz wyjaśnienia oskarżonej.

Sąd dał wiarę opiniom psychiatrycznym uznając je za rzetelne, metodologicznie poprawne, uargumentowane i jasne we wnioskach.

K. P. była już badana przez biegłych (opinia z dnia 7 listopada 2013 r.) Biegli nie stwierdzili oni istnienia warunków z art. 31 § 1 lub § 2 k.k.

Jak wynika z badania biegli zapoznali się z zaświadczeniem wydanym przez (...), usłyszeli od oskarżonej, że jest leczona odwykowo-przeciw-narkotycznie. Biegli z wywiadu uzyskali informacje, że oskarżona wielokrotnie w życiu paliła marihuanę (częstotliwość podana w opinii) i odurzała się amfetaminą jako nastolatka. Od 14 roku życia paliła heroinę, była w ciągach, zażywała od 0,125 do 2 gramów na dobę. Brała heroinę również dożylnie jako nastolatka do 0,5 grama na dobę, po czym ponownie zaczęła ją palić. Jeszcze jako nastolatka odurzyła się 4 razy kokainą, kilka razy ekstazy i kilka razy ketaminą. Ciągi przerywała sama i dwukrotnie detoksykacjami (17 i 27 roku życia). A. od miesiąca do 3 lat. Terapię podejmowała trzykrotnie, obecnie jest w W..

Stan psychiczny oskarżonej był dobry: świadomość jasna, zorientowanie auto i allopsychicznie, niezaburzone pojmowanie, pamięć sprawna, intelekt w normie, oskarżona nie miała zaburzeń postrzegania.

Na podstawie badania biegłe zgodnie orzekły, że K. P. nie cierpi i nie cierpiała na chorobę psychiczną. Biegłe składając opinię wiedziały o ciągach narkotycznych typie i częstotliwości odurzania się.

Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych lekarzy psychiatrów w celu ustalenia, czy oskarżona – świetle dokumentacji medycznej dołączonej po opiniowaniu do akt - w chwili czynu miała zniesioną lub ograniczoną poczytalność w rozumieniu art. 31 § 1 lub § 2 k.k. Oskarżona złożyła do sprawy dokumenty, które miałyby wskazywać na jej niepoczytalność w chwili czynu, a obrońca zarzucił opinii niepełność z uwagi na niezaznajomienie się przez biegłe z dokumentacją medyczną dotyczącą K. P., lecz przeprowadzenie opinii wyłącznie na podstawie wywiadu środowiskowego.

Wywiad, to jest uzyskanie informacji od badanego nie jest oczywiście wywiadem środowiskowym, jak zarzuca obrona, lecz wywiadem lekarskim (pierwszym i koniecznym elementem diagnozowania), stąd niesłuszny jest jeden z zarzutów do opinii, że biegłe oparły się na wywiadzie środowiskowym.

Dołączona historia choroby wskazuje, że K. P. została zarejestrowana w poradni (Centrum (...) i Psychoedukacji) w 2002 r. i poddawana była terapii. Nie ma podstaw by twierdzić, że biegłe z zakresu psychiatrii nie rozumieją, czym jest uzależnieniem, czym jest ciąg narkotyczny i jak wygląda abstynowanie. Dość powiedzieć, przywołując przykład W., że **właśnie** (...) Zespół (...) (przy ul. (...)) posiada **Oddział Stacjonarny (...) i (...) Narkomanów (detoksykacja) i Poradnię (...) i (...) Narkomanów. Psychiatrzy zatem, w ocenie Sądu, posiadają wiedzę fachową, by należycie ocenić stan psychiczny i wypowiedzieć się w kwestii warunków z art. 31 § 1 lub § 2 k.k.** i z pewnością znają (bo należy to do metodyki lekarskiej) opisywane we wniosku obrony fazy odurzenia. Informacja o irracjonalnym zachowaniu oskarżonej poprzedzającym popełnienie czynów zabronionych uznać należy za li tylko zabieg retoryczny, skoro ani mąż oskarżonej ani jej koleżanki z pracy, w końcu – sama oskarżona (poza tym, że czuła się samotna i niezrozumiana) takiego stanu rzeczy nie potwierdzili.

Dołączanie kolejnych dokumentów, w tym ze szpitala położniczego, o tym, że dziecko oskarżonej jest noworodkiem matki uzależnionej od heroiny **jest mnożeniem wiedzy, którą biegłe już wcześniej posiadały**. Dość powiedzieć, że samo przebywanie na detoksykacji w chwili badania psychiatrycznego jest wiele mówiącą informacją, jako że na detoksykacji nie przebywa osoba, której ona nie jest potrzebna. **Biegłe zawarły tę informację w opinii. Już przy sporządzaniu pierwszej opinii biegłe poza wywiadem dysponowały informacją od oskarżonej, która w postępowaniu przygotowawczym podała, że była leczona w (...) Centrum (...) w okresie 28 lutego – 5 marca 2013 r. (k. 97), w aktach znajduje się kopia karty informacyjnej (k. 100), epikryza z Oddziału (...) Położniczego Szpitala (...) we W., w której opisano uzależnienie położnicy (k. 101-102).**

Powtórna opinia biegłych nie zmieniała wniosków biegłych in meriti. Biegłe zwróciły uwagę również na wyjaśnienia oskarżonej w postępowaniu przed Sądem (jako zborne). Biegłe zgodnie orzekły, że K. P. nie jest chora psychicznie i

nie jest upośledzona umysłowo. Rozpoznały u niej uzależnienie od środków narkotycznych i podkreśliły, że działanie oskarżonej było zorganizowane i czyny nie były bezpośrednio związane z nałogiem.

Nie było potrzeby używania narzędzi opisanych w ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, ponieważ oskarżonej nie zarzucono żadnego z przestępstw, które tam są opisane.

W ocenie Sądu niewłaściwe jest zarówno instrumentalizowanie opinii biegłych, jak i ponawianie (jak się okazało bezpodstawnych) wniosków tylko po to, by w kolejnych badaniach, wedle przypuszczeń obrony, uzyskać korzystną opinię. **Innymi słowy nie jest nierzetelna opinia biegłego tylko dlatego, że z jej wynikami i wnioskami nie zgadza się obrona**, a stanowi to wyłączny zarzut do opinii. Bez znaczenia jest zatem twierdzenie P. P. (2) że jest „rozczarowany niską świadomością rozumienia problemu narkotyków wśród bliskich i społeczeństwa”.

Sąd oczywiście zauważył uzależnienie oskarżonej od narkotyków i posiada wiedzę o alkaloidach opiatowych (w tym diacetylmorfiny), ich działaniu na (...), metabolizowaniu, dawkach i rozwoju tolerancji. Biorąc jednak pod uwagę wszystkie dowody w sprawie nie powziął przekonania, że jest to okoliczność, o której mowa w art. 31 § 1 lub § 2 k.k. Trzeba podkreślić, że oskarżona tempore criminis potrafiła ukraść dokumenty, zawrzeć liczne umowy, opiekować się dzieckiem w wieku przedszkolnym będąc w zaawansowanej ciąży, a zarazem ukryć swoje uzależnienie przed najbliższymi i koleżankami z pracy. Złe samopoczucie tłumaczyła tym, że jest w ciąży. Nie świadczy to, że oskarżona znajdowała się w stanie wyłączającym świadomość (tj. choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych – art. 31 § 1 k.k.) lub że w czasie popełnienia przestępstwa zdolność rozpoznania znaczenia czynu była w znacznym stopniu ograniczona (art. 31 § 2 k.k.). Ciąża jest stanem fizjologicznym, a **obrona zdaje się zupełnie nie zauważać, że art. 31 § 1 i § 2 k.k. nie stosuje się, gdy sprawca uprawił się w stan odurzenia powodujący wyłączenie lub ograniczenie poczytalności, które przewidywał albo mógł przewidzieć (art. 31 § 3 k.k.)**. Oskarżona (w wyjaśnieniach i co widać w dokumentacji medycznej dostarczonej przez samą oskarżoną), zdawała sobie doskonale sprawę ze skutków odurzenia jako że nie rozbiła tego po raz pierwszy w życiu.

Oczekiwanie, że wystarczająco ekskulpująca jest okoliczność używania narkotyków przez oskarżoną i że można uniknąć zwrotu pokrzywdzonym równowartości uzyskanych podstępnie przedmiotów i usług byłoby całkowicie pozbawione podstaw, nieetyczne i niesprawiedliwe.

Oskarżona nie miała oporu, by przyjmować opiaty w ciąży, by w tejże zaawansowanej ciąży kraść dokumenty, chodzić do punktów i oddziałów instytucji rozsianych we W., wyłudzać telefony, mimo że, jak wynika z dokumentacji lekarskiej, już w chwili zatrzymania były przeciwskazania medyczne do przebywania oskarżonej w policyjnym pomieszczeniu dla osób zatrzymanych z powodu – de facto – gotowości porodowej (k. 3). Kolejnego dnia zresztą urodziła dziecko.

Za niezasadne uznał również Sąd kwestionowanie wartości przedmiotów, które uzyskała oskarżona w wyniku swojej przestępczej działalności. Na wartość umowy nie składała się tylko kwota telefonu netto, lecz kwota całej usługi (telefon, abonament, opłaty aktywacyjne), bo to ona, a nie tylko telefon, była przedmiotem umowy z operatorem. Jak zeznał W. B. (2), nawet jeśli klient zawierając umowę wzięłby telefon „za złotówkę”, nie oznacza to, że aparat rzeczywiście tyle był wart. Osoba, której udziela się takiego rabatu otrzymuje go dlatego, że zobowiązuje się przez długi czas uiszczać abonament. Operator udziela zatem – by użyć słów świadka – dotacji na sprzęt. Poza wartością telefonu szkodę stanowi również usługa telekomunikacyjna. Trzeba też dostrzec, że gdyby wartość sprzętu faktycznie wynosiła tyle, ile cena promocyjna, to oskarżona nie dokonywałaby oszustw, ponieważ nie zdołałaby później takiego aparatu zbyć, a – jak sama wyjaśniła – sprzedawała aparaty za połowę ich rzeczywistej ceny. Heroina nie jest narkotykiem tanim. Cena najmniejszej porcji (1/4 grama zwanej też „ćwiarą” to ok. 40 zł).

Sąd niestety dopiero sporządzając uzasadnienie dostrzegł informacje w zeznaniach świadka J. K. (2), który zdał relację o zawarciu umowy z T-M. przez osobę o danych E. J. (1). Na podstawie zeznań tego świadka i dołączonej przez niego umowy Sąd winien był zmienić opis czynu i ustalić, że czynu oskarżona dokonała 16 stycznia 2013 r., uzyskała telefon H. (...), czym działała na szkodę T-M. na kwotę 1502,08 zł (za aktywację i użytkowanie 274, 08 zł i 1228 zł za

telefon; razem 1502,08 zł). Tę kwotę winien był Sąd zasądzić od oskarżonej na rzecz T- M.. Nie zmienia to jednakże usytuowania czynu w ciągu przestępstw i nie ma znaczenia dla wymiary kary.

Trzeba też wskazać, że to, czy pracownicy (...) L. F. i in. w sposób dostateczny weryfikowali dokumenty nie zmienia tego, że oskarżona posłużyła się dokumentami innych osób i wprowadziła w błąd co do swojej tożsamości. Trudno zarzucać pokrzywdzonym, że pracownicy i pośrednicy nieprawidłowo rozpoznali na zdjęciach, że oskarżona wygląda inaczej, zwłaszcza że zasadniczo sprzyjało jej to, że była w zaawansowanej ciąży, co w powszechnym odczuciu stanowi jedną z okoliczności wpływającą w na pewne zmiany wyglądu kobiet.

Odnosząc się do kwestii prawnych Sąd zwrócił uwagę na następujące okoliczności.

Konstrukcja aktu oskarżenia budziła pewne wątpliwości Sądu. Po pierwsze, układ czynów nie był podyktowany ani chronologią, ani przyporządkowany podmiotom, po drugie kwalifikacje czynów nie były właściwe z uwagi na konstruowanie czynów według pojedynczych czynności, bez zwrócenia uwagi na cel działania sprawcy i związek przyczynowy pomiędzy czynami, a w związku z tym konieczność uwzględnienia art. 11 k.k. Pominięto także istnienie konstrukcji ciągu przestępstw.

Sąd zwrócił uwagę że w sprawie doszło do następujących sekwencji zdarzeń:

14 stycznia 2013 r oskarżona ukradła dokumenty p. F., a następnie przy użyciu skradzionych dokumentów dokonała oszustwa (czyn II i VIII); przy użyciu tych samych dokumentów dokonała jeszcze oszustwa 19 stycznia 2013 r.(czyn IX) i w dniu 8 lutego 2013 r. (czyn XVII).

16 stycznia 2013 r. oskarżona ukradła dokumenty i kartę kredytową p. J., a następnie przy użyciu skradzionych dokumentów dokonała oszustwa (czyn III i X); przy użyciu tych samych dokumentów dokonała jeszcze oszustw tego samego dnia, tj. 16 stycznia 2013 r.(czyn XI, XII, XVIII).

22 stycznia 2013 r. oskarżona ukradła dokumenty p. K., a następnie przy użyciu skradzionych dokumentów dokonała oszustwa (czyn IV i VI); przy użyciu tych samych dokumentów dokonała jeszcze oszustw w dniach 23, 24, 26, 29, 30, stycznia 2013 (czyny kolejno: XI, VII, XIII, XV, XVI).

12 lutego 2013 r. oskarżona ukradła dokumenty p. W., a następnie przy użyciu skradzionych dokumentów usiłowała dokonać oszustwa (czyn I i V).

Nie ma wątpliwości, że oskarżona kradła dokumenty po to, by przy ich użyciu dokonywać oszustw i nie kradła dokumentów dla samego ich posiadania. Świadczy o tym niezbitie to, że oszustw przy użyciu ukradzionych dokumentów dokonywała od razu w dniu ich kradzieży. Należy zatem kwalifikować te zachowania jako czyny karalne pozostające w zbiegu. Z tego powodu Sąd zmienił opisy czynów i w odniesieniu do czynów I i V; II i VIII; III i X; IV i VI.

W odniesieniu do oszustw dokonanych na szkodę operatorów telefonii i związanych z zawarciem umów i uzyskaniem telefonów, są to czyny VII, IX, XI i XVIII i winny one być postrzegane w ciągu przestępstw (pomimo, że np. czyn XI został dokonany w tym samym dniu co pierwsze oszustwo przy użyciu dokumentów p. J. z uwagi na to, że kolejne oszustwo, czyli tu czyn XI, było oczywiście podjęte z osobnym zamiarem).

Kolejny ciąg przestępstw tworzą pożyczki z L. Banku, a zatem czyny XIV, XV, XVI, XVII.

W dniu 23 stycznia 2013 r. we W., posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym K. K. (1) i podrabiając jej podpis, zawarła na jej dane z (...) Finanse S.A. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na zakup towaru w sklepie (...) sp. z o.o. z siedzibą W., Al. (...), czym doprowadziła (...) Finanse S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2151, 09 zł.

Trzy dni później, w dniu 26 stycznia 2013 r. we W., ponownie posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym K. K. (1) i podrabiając jej podpis, zawarła na jej dane z (...) Finanse S.A.umowę pożyczki gotówkowej nr (...)

na zakup towaru w sklepie (...) sp. z o.o. z siedzibą W., Plac (...), czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1922,83 zł (...) Finanse S.A.

Trzy dni później, w dniu 29 stycznia 2013 r. we W., ponownie posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym K. K. (1) i podrabiając jej podpis, zawarła na jej dane z (...) Finanse S.A. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na zakup towaru w sklepie (...) sp. z o.o. z siedzibą W., Al. (...), czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2825,00 zł (...) Finanse S.A.

W dniu 8 lutego 2013 r. we W., posługując się wcześniej skradzionym dowodem osobistym A. F. i podrabiając jej podpis, zawarła na jej dane z (...) Finanse S.A. umowę pożyczki gotówkowej (...) na zakup towaru w sklepie (...) sp. z o.o. z siedzibą W., ul. (...), czym doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2560,40 zł (...) Finanse S.A.

Dlatego Sąd przyjął, że czyny te stanowią ciąg przestępstw.

Osobne czyny stanowią oszustwo kredytowe (czyn XIII) i użycie karty kredytowej (czyn XII).

Z tego zatem powodu Sąd zmienił opisy czynów oraz ich kwalifikacje i:

- uznał K. P. za winną tego, że w dniu 14 stycznia 2013 r. we W. z szafki pracowniczej w budynku (...) Sp. z o.o. dokonała kradzieży dowodu osobistego A. F. (1), a następnie posługując się skradzionym dokumentem i podrabiając jej podpis doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1122,74 zł spółkę (...) Sp. z o.o., w ten sposób, że zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) o nr (...) i uzyskała telefon komórkowy marki S. (...),

- uznaje K. P. za winną tego, że w dniu 16 stycznia 2013 r. we W. z szafki pracowniczej w budynku (...) Sp. z o.o. dokonała kradzieży dowodu osobistego i karty kredytowej (...) S. A. należących do E. J. (1), a następnie posługując się skradzionym dokumentem i podrabiając jej podpis doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1571,86 zł spółkę (...) Sp. z o.o., w ten sposób, że zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) o nr (...) i uzyskała telefon komórkowy marki S. (...),

- uznał K. P. za winną tego, że w dniu 22 stycznia 2013 r. we W. z szafki pracowniczej w budynku (...) Sp. z o.o. dokonała kradzieży dowodu osobistego i prawa jazdy K. K. (1), a następnie posługując się skradzionym dokumentem i podrabiając jej podpis doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1785,97 zł spółkę (...) Sp. z o.o., w ten sposób, że zawarła umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) o nr (...) i uzyskała telefon komórkowy marki S. (...) A.,

- uznał K. P. za winną tego, że w dniu 12 lutego 2013 r. we W. z szafki pracowniczej w budynku (...) Sp. z o.o. dokonała kradzieży dowodu osobistego i prawa jazdy K. W. (1), a następnie posługując się skradzionymi dokumentami usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1700 zł Spółkę (...) Sp. z o.o., w ten sposób, że zarejestrowała kartę SIM na K. W. (1) w salonie operatora sieci P., podrobiła jej podpis na karcie rejestracyjnej karty SIM nr (...), a następnie usiłowała zawrzeć umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci (...) poprzez przeniesienie numeru telefonicznego przypisanego do karty SIM, zgłaszając nieprawdziwe dane osobowe, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła, ponieważ została zatrzymana przez Policję.

Wymierzając karę Sąd miał na względzie dyrektywy wymienione w art. 53 k.k.

Za każdy z czynów wymienionych w pkt I-IV części dyspozytywnej Sąd wymierzył oskarżonej kary po 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Przyjąwszy istnienie ciągów przestępstw w kształcie opisanym wcześniej, Sąd Rejonowy uznał K. P. za winną czynów opisanych w pkt VII, IX, XI, XVIII, i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 3 k.k. wymierzył jej karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nie stosował Sąd obostrzeń wynikających z artykułu 91 k.k.

Z powodów opisanych wcześniej uznał Sąd K. P. za winną czynów opisanych w pkt XIV, XV, XVI, XVII, przyjmując że stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k., i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 11 § 3 k.k. wymierzył jej karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przestępstwa kredytowego z uwagi na jego osobną kwalifikację nie można było włączyć do ciągu przestępstw, dlatego też Sąd uznał K. P. za winną czynu opisanego w pkt XIII, wymierzył jej za to karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Z podobnego powodu także czyn dotyczący płatności internetowej cudzą kartą został potraktowany osobno. Sąd uznał K. P. za winną czynu opisanego w pkt XII i wymierzył jej karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Z uwagi na dyrektywę art. 85 i 86 § 1 k.k. Sąd połączył oskarżonej orzeczone kary pozbawienia wolności i wymierzył jej karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. **Kara jest łagodna, ale tylko w ten sposób oskarżona może skorzystać z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. W przekonaniu Sądu oskarżona tej szansy nie zmarnuje: jest silnie zmotywowana do zmiany życia, jak wynika z jej historii, potrafiła samodzielnie przerwać ciąg. Ma dwoje małych dzieci pod opieką, uczęszcza na terapię, jej sytuacja życiowa jest ustabilizowana. Pomoc świadczą też inne bliskie osoby: mąż i rodzice. Okres prób pozwoli kontrolować postępy oskarżonej, a czas ten pozwoli na realną pieczę nad oskarżoną.** W tym celu przydany został również oskarżonej kurator, który opiekę tę będzie sprawował. Z tego powodu właściwe było również zobowiązanie oskarżonej (na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k.) do powstrzymywania się od używania środków odurzających. Zobowiązanie to Sąd nałożył jako związane z wykonywaniem kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby

W przypadku zarządzenia oskarżonej kary do wykonania zostanie zaliczony na jej poczet okres zatrzymania oskarżonej w dniu 12 lutego 2013 r.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych w wykazie Drz k. 232, poz. 1-15 i zarządził ich pozostawienie w aktach sprawy, ponieważ są to dokumenty potwierdzające istnienie transakcji z podpisami nakreślonymi przez oskarżoną.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę przez oskarżoną na rzecz (...), (...). L. F.i S.C.Bank. Sprawa kwoty z przelewu internetowego nie była objęta wniosek zarówno właścicielki karty jak i banku, który uruchamiał środki finansowe.

Oskarżona obecnie nie pracuje, a prymarne znaczenie ma wyrównanie szkody pokrzywdzonym, dlatego też na podstawie art. 627 k.p.k. i 624 k.p.k. oraz art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonej koszty sądowe w wysokości 400 zł, zwalniając od zapłaty pozostałej kwoty oraz od wniesienia opłaty.